

Ağaçkakanın Ahşap Saati

Ebru Mina TOMURCUK

Ağaçkakanın Ahşap Saati

Ebru Mina TOMURCUK

Büyük meşe ağacının tepesinde, Ağaçkakan Percy kabuğa usulca vurdu. Parlak kırmızı tepeliği, içerideki boş sesi dinlerken aşağı yukarı sallandı. Bu ağaç özeldi—onun atölyesi olacaktı. Percy, minik ahşap aletler ve pirinç bir büyüteçle dolu küçük bir deri alet kemeri takıyordu. Ormanın tek saat ustasıydı ve aklında büyük bir fikir vardı.

Percy saatleri her zaman sevmiřti. Akreplerin dönüşünü ve dişlilerin minik tıkırtılarla dönmesini severdi. Bir gün kendi saatini yapmaya karar verdi—büyük ağacın içine gizlenmiş ahşap bir saat. Dişliler için de akrepler için de ahşap kullanacaktı. Bütün ormandaki en harika saat olacaktı.

Percy büyük bir özenle çalıştı. Her ahşap dişliyi uzun, düz gagasıyla oydu. Onları pürüzsüz hale getirip zımparaladı ve birbirine geçirdi. Saatin ahşap bir kadranı ve hareket eden ahşap akrepleri olacaktı. Percy her parçayı büyüteciyle kontrol etti. Bir saatin ancak en küçük dişlisi kadar iyi olabileceğini biliyordu.

Sonunda saat hazırıldı. Percy onu ağa gövdesindeki bir oyuğa yerleřtirdi. Minik bir ahřap anahtarla kurdu. Tik, tak, tik, tak! Ahřap dişliler döndü ve akrepler hareket etmeye bařladı. Percy gülümsedi. Orman canlıları görmeye geldi. Alkışladılar ve sevindiler. Ağakakanın ahřap saati alıřıyordu!

En çok heyecanlanan Sincap Nutmeg'ti. Gür, kızıl kahverengi kuyruğu savrularak ağaca tırmandı. Yeşil örgü bir atkı takıyor ve küçük bir kanvas çanta taşıyordu. "Vay canına! Ağaçta bir saat!" diye bağırdı. "Nasıl çalışıyor? Dişlileri görebilir miyim?" Percy ona minik ahşap parçaları gösterdi. Nutmeg'in büyük kehribar gözleri kocaman açıldı.

Günlerce saat mutlu mutlu tik tak etti. Kuşlar şarkılarını ona göre ayarladı. Sincap ailesi ne zaman fındık toplayacağını biliyordu. Percy gururluydu. Ama bir sabah saat garip bir ses çıkardı. Tık... tak... sessizlik. Akrepler durdu. Ahşap dişliler sıkışmıştı. Percy ağaca usulca vurdu. "Olamaz," diye fısıldadı. "Saat durdu."

Nutmeg üzücü haberi duydu. Püsküllü kulakları seğirerek hemen yanına koştu. "Ben yardım edebilirim!" dedi. "Hızlı ve küçüğüm. Bir deneyeyim." Percy ona baktı. "Özen ister, hız değil," dedi. Ama Nutmeg çoktan çevik patileriyle saatin içine uzanmıştı. Bir dişliyi salladı. Eskisinden daha kötü sıkıştı. "Eyvah," dedi.

Percy başını salladı. "Dişliler ahşaptan yapılmış. Nazik ellere ihtiyaçları var. Acele edersek onları kırabiliriz." Nutmeg biraz utandı. Yardım etmek istiyordu ama işleri daha da kötüleştirmek istemiyordu. "Özür dilerim," dedi. "Sadece hemen tamir etmek istedim." Percy nazıkçe gülümsedi. "Hızlı olmak her zaman en iyisi değildir. Birlikte, yavaşça çalışalım."

Percy deri alet kemerini açtı ve minik bir ahşap çubuk çıkardı. Nutmeg'e küçük bir fırça verdi. "Önce tozu temizleriz," dedi. "Sonra her dişliyi kontrol ederiz." Nutmeg başını salladı. Dişlileri dikkatlice fırçaladı. Percy büyüteciyle yakından baktı. "Bu eğri," dedi. "Zorlamadan düzeltmeliyiz."

Nutmeg dişliyi sabit tutarken Percy onu usulca dürttü. Yavaş bir işti. Patileri hızlı hareket etmek istiyordu ama Percy'nin sözlerini hatırladı. "Sabır," diye fısıldadı. Bir dişliyi ayarladılar, sonra bir diğerini. Bazı dişliler minik bir meşe palamudu kadehinden yağ istedi. Nutmeg'in çantasında yedek ahşap dişliler vardı ama umarım onlara ihtiyaç duymazlardı.

Sonunda Percy, "Şimdi anahtarı çeviriyoruz," dedi. Nutmeg nefesini tuttu. Percy saati dikkatlice kurdu. Bir an hiçbir şey olmadı. Sonra... tık! En küçük dişli hareket etti. Tık, tak! Akrepler dönmeye başladı. "Çalışıyor!" diye ciyakladı Nutmeg. Percy güldü. "Evet, ama emin olmak için bir süre izleyelim."

Birlikte oturup ahşap saati izlediler. Tik, tak, tik, tak. Ses düzenli ve tatlıydı. Nutmeg gülümsedi. "Bir saati tamir etmenin hızlı olacağını sanmıştım," dedi. "Ama yavaştı." Percy başını salladı. "Hassasiyet sabır gerektirir," dedi. "Her minik dişli tam doğru olmalı. Ve bu zaman alır."

Nutmeg yeşil atkısına, sonra saate baktı. "Bugün bir şey öğrendim," dedi. "Acele etmek sorun çıkarabilir. Yavaş ve dikkatli çalışmak işleri daha iyi yapar." Percy omzuna hafifçe vurdu. "İyi bir yardımcısın," dedi. "Çevik patilerin ve iyi bir kalbin var. Ve artık ahşap dişlilerin sırrını biliyorsun."

Saat öğleden sonra boyunca tık tak etti. Kuşlar dallara toplandı, sincaplar deliklerden baktı. Percy, "Saat tamir edildi!" diye duyurdu. Orman dostlarından bir sevinç çığlığı yükseldi. Nutmeg kızardı. Yardım etmişti ve öğrenmişti. Ahşap saat özeldi—sadece ahşaptan yapıldığı için değil, aynı zamanda herkese güzel şeylerin bekleyenlere geldiğini hatırlattığı için.

O günden sonra Nutmeg saati sık sık ziyaret etti. Ne olur ne olmaz diye yedek dişlilerle dolu çantasını taşıdı. Percy ona ahşap saat ve minik ahşap dişlileri hakkında daha çok şey öğretti. Sabırlı olmayı pratik etti. Bazen hâlâ acele etmek istiyordu ama derin bir nefes alıp adım adım çalışmayı hatırladı.

Ve ağaçkakanın ahşap saati büyük ağaçta tık tak etmeye devam etti. Tik takı sabrın nazık bir şarkısıydı. Percy ve Nutmeg en iyi arkadaş olarak kaldılar, her zaman birbirlerine yardım etmeye hazırdılar. Ve ne zaman bir dişli özen istese, ne yapacaklarını tam olarak biliyorlardı: yavaş çalış, dikkatli çalış ve bırak sabır ellerine yol gösterebilirsin.